

LEFESTETTEM A FAKERÍTÉST, ÉS BESZÜRKÜLT. - MIÉRT?

Gondosan megcsiszoljuk, lelapozzuk majd lazúr festékekkel bevonjuk a fából készült kerítést, vagy bármilyen kültéri fa felületet. Sok munka van mögöttünk, de megérte! Mire azonban eldicsekedhetnénk barátainknak, ismerőseinknek, hogy milyen szép munkát végeztünk, érdekes szürkés, feketés foltok jelennek meg a fa felületén, vagy egy kisebb eső egyszerűen csak lemossa munkánk gyümölcsét. És értetlenül állunk a probléma előtt...

A fában rejlő járulékos anyagok

A fa, mint természetes anyag, egy élő szerkezet. Különböző járulékos anyagokat tartalmaz, mint például a *csersav*, a *gyanta* illetve a *víz*. Ezen kívül rugalmasan alkalmazkodik a levegő páratartalmához, azaz száraz időben a fa is elpárologtatja a benne

lévő nedvességet, esős időben beszívja magába. Amikor egy natúr fára bármilyen festék bevonatot rakunk, hirtelen kisebb-nagyobb mértékben korlátozzuk a természetes legzését. Ekkor az előbb említett járulékos anyagok elkezdnek „mozogni”, és kijönnek a fából, károsítva ezzel a fa felületén lévő bevonatot.

Mit okoznak a járulékos anyagok?

Leggyakrabban a járulékos anyag kiválását a fa felületén feltűnő fekete pöttyök, foltok formájában vehetjük észre. Olyan, mintha a lazúr festék alatt bepenészesedett volna a felület. Sokszor előfordul, hogy a kiválás helyén hólyagok formájában felpattogzik a bevonat, vagy megváltoztatja a színét (besárgul), de a magas csersav tartalmú fajtáknál (ilyen pl.: az akác is) lehetséges, hogy egy párás időben egyszerűen lefolyik a felületről a festék.

Mivel védekezhetünk?

A megfelelően kiszáritott, jó minőségű fából a járulékos anyagok csak nagyon extrém körülmények között oldódnak ki. Sajnos, a mai felgyorsult világunkban nehezen szerezhető be biztosan jól kiszáritott fa, és ennek ellenőrzése is csak speciális műszerekkel (fa nedvességmérő) végezhető el. Így marad a festés előtti felületkezelés.

A kereskedelemben már számos, erre a problémára megoldást nyújtó termék, úgynevezett szigetelő alapozó létezik. Ezen előkezelő anyagok megkötik a fában lévő járulékos anyagokat és megakadályozzák azok kioldódását. Nem tartalmaznak faanyagvédőszert, így a kezelés megkezdése előtt a rovarok, gombák elleni védelmet meg kell oldani (pl.: Xylamonnal). Ezt követően a felületre felhordva, majd a száradási időt kivárva vizsgálni kell az eredményt. Ha látunk bármiféle kicsapódást, azt el kell távolítani finom csiszolással, majd még egy réteg szigetelő alapozót felhordani. Ha végeztünk, jöhet a végső bevonat.

A szigetelő alapozóknak két fajtája létezik. Az egyik jellegénél fogva kizárólag zománccfesték alá használható, mivel maga az alapozó már eleve egy fedő réteget képez a felületen. A másik (és természetesen ez jóval drágább) szintelen anyag, ez használható lazúrfestékek alá is.

A fa járulékos anyag tartalmát több tényező befolyásolja. Függ a fa fajtájától (pl.: az akácnak magas a csersav tartalma, a fenyőnél a gyantával vannak problémák), a kiszáritás minőségétől, a víztartalom pedig az időjárási körülményektől illetve a tárolástól. Nem mindegy, hogy az előbbieket függvényében milyen bevonatrendszer alkalmazunk. Érdemes kikérni szakember véleményét, és sok bosszúságtól megkíméljük magunkat.

Győr, 2007. augusztus 2.

